



ИЗДАНИЕ ОТ 1900 ГОДИНА

# ЦЪРКОВНИ ВЪСТНИК



ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА XXXI, БРОЙ 2  
e-mail: sinizdat@gmail.com

СОФИЯ, 16-31 ЯНУАРИ 2012 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

Официален сайт на Св. Синод на БПЦ – www.bg-patriarshia.bg

## ПОКЛОННИЧЕСТВО

- Един ген в манастира на св. Гавриил Лесновски Стр. 1, 4
- По примера на светеца Стр. 5

## ИСТОРИЯ

- Покръстването на българите Стр. 1, 7
- 1085 години от въздаяването на св. цар Петър I Стр. 7

## ПРАВОСЛАВНИ СВЕТИНИ

- Св. мощи на Витлеемските младенци Стр. 8



## СВЕТИАНИЦИ НА ВЯРАТА

В периода 15-31 януари св. Църква чества редица Божии угодници прославяни по българските земи: *Татяна* (св. преп. Гавриил Лесновски (15), преп. Прохор Пашински (15), преп. Романа Видинска (16), св. свещицка Дамаскина Габровска (16), св. Йоаким, патриарх Гърновски (18), св. Евтимий, патриарх Гърновски (20), св. свещицка Петра св. Българска (22), св. мчч. Славий Български (22), св. Димитрий Славовски (28) св. цар Петър Български (30). Както и такива велики подвижници и светители като преп. Павел Тийвски (15), Иван Колябар (15), преп. Антоний Велики (17), св. Атанасий и св. Кирила Александрийски (18), преп. Макарий Египетски (19), преп. Максим Исповедник (21), преп. Ефрем Сирийски (28), св. Иван Сирийски (28), св. Василий Велики, св. Григорий Ломоносов, св. Иван Златоуст (30) и др.

По похвалите „милостини, Христе, Боже наш, помози ми и спеси нас! Амин!“



## Молепен при въстъпване в държавност на новия български президент

За първи път в новата демократична история на България новобранният президент започва своя мандат с участие в молбена след полагането на клетва в Народното събрание. Новобраните президент Росен Плевнелив и вицепрезидент Мари



гарита Попова, след като положили на 19 януари клетва да спазват Конституцията и законите на страната и във всичките си действия да се ръководят от интересите на народа, се отправиха към патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“, за да вземат участие в молбена за успешна работа в полза на България и благоустрояване на българския народ. Молбените бяха предоставан лично от Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Максим.

На стр. 3

## ОТВЪД ГРАНИЦЕТА

Един ден в манастира на св. Гавриил Лесновски

„Светия Гавриил Лесновски живял в Лесновската пустиня, в Шанска епархия, много години водил постнически и свят живот и се превърнал в божия“.

Св. Панагий Хиландарски „История славянобългарска“

**Х**убаво нещо са старините. Загиваме дъх, когато влезем в храма, оселени при превратностите на историята през вековете, благоговейно мълчим, взрели се в стенописи от Средновековието, претрени ръкописи и утвар... Но това, което прави един манастир истински денес, е не оселените страни, а оцелелата жива традиция, уцелело, с което днешните монаси възлагат да покръжават и подновяват и благочестието на основателя на своя манастир и най-достойните му следовници. А именно това бещено съществувае откриемие в древния Лесновски манастир.

Следвайки указанията на старейшината на Осоговски манастир, възкръсн с карта и не без напътствия от страна на отгавническите местни жители, след около 90 км збува афорбат път през Кратово, Прохищия, Лесново и Лесново стигаме прет портите на манастира, основан от св. Гавриил Лесновски.

Посрещаня ни, както по-късно узнаваме, изумително на обилства – вярно, Дамаскин. Отвори канасквата, за да ни да-

де история, заведе ни в храма и ни разказа истината на манастира, а после ни запозна и със съвременното му състояние.

Според най-старото запазено житие, съставено от Стефанос Граматик през 1330 г., светата обител съществува от XI в. и е основана от самия Лесновски подвижник. Син на богати и благородни родители, от които наследил голямо богатство. След като починала девойката, за която го били сгодили, той отишъл в манастир, чието име и местоназначение житиеписецът не уточнява, и станал монах. Като подготва за това, в кой манастир се е подновявал първоначално прелюбовнич, може да ни послужи „История славянобългарска“, съставена през 1762 г. от светогорски манах Панагий Хиландарски, който изреждайки наизуст „желевната на българските свещи, колкото са просили от българските народ о последно ереси“, казва: „За това четирима свети пророцибви наши отица Гавриил, Прохор, Йоаким и Йоанкиа (наречан Девицки, подизвавал се в Девица гора, в Бяло поле, Грчанската епархия – б. а.) се говори и се пажига писано в дождикте и мърски сласоволия, че се са били ученици на прородобия отица Иван Рилски. Той жи научил и повестта на свет жана и ломаниско правиво. Много време прокарал в Рилската пустиня.“

На стр. 4-5

## Покръстването на българите

Още един опит за дискредитиране на християнството



В последните години, сред разпространяваните множество суверенни и мнимни светини, се открили и тържествените, че България понася сполетелите и неслухи като изкуствен заради ужасното кръвопродлитие, причинено от свети княз Борис I при покръстването на народа ни.

Избяването на 52-та българска рода „до крак“ години наред бe подновихи фрагмент от богоборческата агитация срещу информираниите миряни.

Отчетеността историкографият покръстване механизмо ни факт, без никакви повесени.

През 2007 г. Георги Тозоров, написва брошуриата „Свети Борис. Трет мита за покръстването“. Логически аргументирано той различава становището за без-

милността колкото, повтаряно бe изменение следя превода на „История на българите“ на Константин Иречек, и посочи друг, по-достовестен източник – Бертинските летописи.

Византистичният анализ на фактите изяснява конкретен похват като тяхното тълкуване – дали става дума за фанатична нетърпимост, или за политически акт на властел, който защитава своята политическа. Малкото запазени документи не говорят за религиозни преследвания и репресии, съществували покръстването на българите. Характерен белег за епохата, припят дари и от атеистите, е активната междумировна дейност на държавника. Картичната се проследява, когато мимното събитиеното колкото насочено срещу консервативното болзрство. Освен това, изследването едновременно подкрепят влиянието на византистичните светиници.

Смъртното наказание в империята с присъда за всеки, дръпан да се противни с оръжие на власта. Разпоредбата е запазена днешно в юридическите книги, донесени в България заедно с религиозните. Вероятно свети цар Борис не е приемал изидло тази насочена марка, след като сподели с пана Николай I деспотото, което тежко на съвестта му. На стр. 7







220 ГОДИНИ „ДОБРОТОЛЮБИЕ“

## КНИГАТА „ДОБРОТОЛЮБИЕ“ - предизвикателство за запягатата култура

двестадесети век то станало опорна точка на православното движение в Русия. Това било особено тежко удари от реформите на Петър Велики.

Основа средце на филологична станава прочутият Оптиноски манастир, където се събират учениците на Паисий Величковски и домаяки от манастира „Нами“ множество други преводачи текстове на светотесческия ръкопис. Иван Киреевски – даровит филолог и писател, който получил образование си в Германия като ученик на Хетел и Шelling, ренесанс похвърлил манастира на онтически манастир. Той внася прозира, че се своите философски текстове, изпълнени с дух на подвижничеството, единство „Добролюбие“ ще осигури достъп

отпор на предизвикателствата на европеизацията нивизъм. В съвременни трази се събират издади на славянския народна светотесчески творби: „Лествица“ и „Гисмата на Варсануфий и Илари“ си по Иван Лествичник, „Катехизис“ на св. Тезовор Студит, „Аскетически писма“ на св. Исаак Сири и още много други. При тези си посещения в Оптина, центри на филологична, Киреевски започнал работата по съвместни проекти с трима други бележити философи, с които се обличал там: Хомков, Ахсаков и Самарин. През XIX век своите философски познания те положили в Русия началото на движението на славянофилите.

Това движение имало доста комплексен образ, а членове

му следвали различни подходи, но като цяло ги обединявала една обща позиция. Те се противопоставили на запягатата рационалност и пряко свързание с него индивидуализъм, като поставили на особена почет жivotворителна енергия, съхранена в Предието на Православната църква и в традиционното руско благочестие. Славянофилите били повдигнали както от духа на европеизацията „потугитъм“, който навлязъл чрез прекрестното движение на Пушкини и Гогол, така и от възрожденското движение на филологията, и от монашеските книжовни школи в Оптина.

Възрожденското движение на филологията, делото на онтически книжовни школи и на други църковни движениа оказали

ли изключително влияние върху руската интелигенция, а впоследствие въздъхнали тактиката творци като Толстой и Достоевски, но преди всичко – Соловьев. Образите на Зоима от „Брегов“ и стария Тошма от „Братя Карамазови“ са създадени благодарение на работата на оптинските поддръжката лична връзка с онтически книжовни школи.

Плюдето на филологията изгнана с полата си сила една на времето на XX век, което от тяхната история похвърлила сила руските богослови от заграничната пострелоционна дисплатра. Една отгата през 1920-те години били похвърлила силата руските богослови от заграничната пострелоционна дисплатра. Една отгата през 1920-те години били похвърлила силата руските богослови от заграничната пострелоционна дисплатра. Една отгата през 1920-те години били похвърлила силата руските богослови от заграничната пострелоционна дисплатра.



### Гласът на св. отци

Който не може да удържа своите уста и език, нека помне се потруди да не бъде мислословен (Иов. 11:3 – слав.). Пазя се, момче, въздържи се над своен език и не уможавай думите, да не да уможати и греховете. Постави пръст на устата си и оста на твоен език, защото многословният човек не оста в своя смисл за Светия Дух. Ако имаш, все още начинаещ, безсуден към себе, не полита за нещо спастено за неговата душа, отговори му: Но биди като таук и ням, ако те пита за нещо, което не би ти прирнесло поала.

+++

Кои думи а действително умно а добродетелно – вое думите а погледа, постыжение, гласа, усмихката, разговорите и обранията. В неяс всичко се е изменило и е прирнесо най-благороден свят. Невинит боголюбиво като бодър страж, защита вкоза за змие и срамни помисли.

+++

За умните хора не а себно тавило, да слушат беседи от възважа вид, а немо тавило, които принасят поала, защото водят към познание на Божията воля; защото те я пият, по който хората се възвратят към живота и вечната светина.

Св. Антоний Велики

Видимият свят, от царете до просветите, ценит е в сумлато, белокопосте, борба, и никой от тях не знае прирната за това, е. е. на това живо зло, дошло вследствие на Адамовото престъпление – това живо на смъртта; защото повимите се грех като няколко раузна сила и смичност на сатаната е поала всичко зло; той тайно действа на вътрешна човек и на ума и се бори с тях чрез помисли; хората пък не знаят, че вършат зло, поубудяни от новата чужда сила; напротив, мислят си, че това е нещо естествено и че те вършат нещо неща по свое собствено желание. Но ония, които имам и оня си мира Христова и сраженото Христово, знаят ощеде има зло изкото това.

### Из „Добролюбие“

Извори язнаха чиста вода, но на даното му има тина. Ако койкай разбави тината, ценит извер става мием. Тий и душата, която е възбудена, се смиваща с порока, и сатаната става едно а душата. И дгата джа по време на будство или убитство представлява нещо единно. Знаят а който се събуждава с вбуждана, става през едно а ния (I Кор. 6:16). През останалото време самостоятелна душа действа сама по себе си и се раказва за похотите си, плаче, мием и си спомня за бога. А ако душата винаги беше погнана за зло, то как би могла да прави това? Защото сатаната, бидейки жестокостварител, изобщо не иска хората да се обрщат към покаяние.

Св. Макарий Велики

Когато озърнама самодобием – това, както казва, начало и майка на всичко зло, тогава заедно с него, за което се изпраще и всичко, което произлиза от него, защото, колкото го има, толкова никаква змие или следат от зло не може вече да се създади в нас.

+++

Където не властва разумът, там обкривено присъствата власта на чувствата, с която е свързана силата на греха, и чрез сащата емие душата към съклячане на сродената с нея палт. В резултат на това те поема бива грехова за поала, като отдава човека от истинския вътрешен живот и го съпява да стане употребен за себе си а нимащото свое самостоятелно съществуание зло.

+++

Както ум, дръжейки страстите в своя власт, прави чувствата оръдия на добродетелите, така и страстите, когато дръжат ума в речеие си, настройват чувството към грех. И трябва трезво да преценяваме – как да поставим душата, да ад използваме за съзидание и укрепване далече на добродетелите това, което по-рано е поала за измиряние на греховете.

Св. Максим Исповедник

Продължов към първото издание на книгата, отпечатано във Венеция, 1782 г.

Продължовие от стр. 1

Към колониците са проповядвали за масово изпани на създаното в света „Добролюбие“? Къде е тогоя модел на общество, технологи, политика, икономика и култура? Невъзможно било да се сведе до техните рамки на никаква програма едно пописе съвкупно за човешкия бит и култура.

Настояти а онии критичен момент от историята, когато елиминат избор да поведе Просвещението, вместо довлесение на колониците. Елинизъм предложа да се организира в икономически държавна а вие за свои образци институциите, административни и идеологически структури на Европа и в хода на този процес изгубва собствената си уникалност и културна идентичност.

Независимо от всичко това „Добролюбие“ – което всъщност изостан на неопределен траектория – православен дух – оказало забележително влияние и отгва границите на грехосъзнания свят.

През 1793 г. свидетелств годината след първата му поява през 1782 г. „Добролюбие“ било издадено на славянски език. Това станало по инициатива на известния украински мислител Паисий Величковски (1722–1794), който осемнадесет години живял като аскет в Света Гора, а по същото онова време бил изгнани на молдавския манастир „Нами“. Познанията си заиче с Макарий Нотарис – той му изпратил копие от книгата и изгнани повият на ивешкия манастир да направят превода на славянски език, като лично ги напътствал в работата. Непосредствено след завършването на проекта, преводът бил изпратен в Санкт Петербург, а там митрополит Гавриил, начело на колектив от монаси и професори от Академията „Александров Невски“, владеещи гръцки език, се потрудили да извършат окончателно текст. Така специфичната терминология и характерните особености на изгнаническата аскетическа литература се появили за първи път на стандартен руски език.

Славянският превод на „Добролюбие“ заел решаващо място в духовния живот на Русия. Последният превод а активно възкрание на аскетическото и подвижническото благочестие довел известност като възрожденското движение на „филологично“, през кръщата на



Превод от английския: Аняела ИСТЕРОВА

**Ц**ар Петър е един от малкото средновековни владетели, удостоени с оръдие на светостя. Той с нука на св. княз Борис-Михаил и сина на цар Симеон I. Изворите го описват като тълпа протозънолюбив на баща му – 43-годишното му наръване е белявано от дълбока социална криза, състояна разорителни нашествия

патриаршия официално е призната за независима от Константинопол и останалите църкви и тя става първата патриаршия в християнския свят. Така владетелят довършва започнатото от дадо му и баща му, утвърждавайки обичая на България като православна държава.

От благочестива жагда той, като човек боголюбив, донася в Средци (София) от Преслав и от

турк му стръмнина и недостъпна Рила планина да търси светия пустиникосте Йоан. И само поради неискривността до местожителството му не мога да се срещне лично с него, а само отдалеч видял залезащи огъи на престоубия, който тук излял отдалеч неговата визия, и си разменил писма. Истински са и писмените връзки на цар с прочутия по онова време

византийски подвижник св. Павел Латарски. Наравно негово дело са известите брой прекрасни повесториски произведения характер, чиито автор нарича себе си Петър мурносид. Цар Петър черпурисид, Петър истодостивни Студийският на метиния твърдят, че благоверният цар Петър, след като се отказал от царския престол, приел монашеството и редицата си покаяна в манастир край столицата Преслав, където моштите му лежали итенини със смъртта му. Днес светите моштите и гробът на благоверния свети цар Петър са в неизвестност.

Съвременниците му го просят като „боголюбива и досточуден“, „най-добър и най-протур“, „твърд камък на вярата Христова“. Канонизиран за св. светицар е обявен на 30 януари 970 г. От много дареши времента той е наречен светец в българската летопис от XI в. в гробищата на цар Константин Асен от XIII век, а житието на Зографските предобноименници от същия век, а известния „Пролог“ на Станислав от XIV в., а Драгановия „Именник на българските царе“ и пр. До наше време се запазили неговите служби, съставени и неговата чет, навярно към края на X век: едната е собственост на българс-



Св. цар Петър. Стенопис от триптери на Патриаршеската катедрала храм-памятник „Св. Александър Невски“

кня Зографски манастир на Атон и същата вестелен камък и светилна на утрента, а другата е собственост на Българската народна библиотека и същата няколко стихирна на вечернята и утрента. Почитанието към св. Петър има важна роля не само в църковния, но и в политическия живот на България, особено по време на византийското владичество. Показателно е, че водачите на тед за възстановяване на България, като имат за цел да възобновят българското царство, приемат именно него-

во име. Това си Самуиловият викар Петър Велики, Самуиловият пранарх Константин-Петър Велики и най-големият брат от Ассимирата диктатор – Теодор-Петър. Така те легитимират правата си върху българския трон, търсейки признателност с Първото българско царство. Ето защо св. цар Петър България е почитан не само като един от небесните покровители на България, но и като първообновител на българската държава. А. К.

1085 ГОДИНИ ОТ ВЪЗЦАРЯВАНЕТО НА СВ. ЦАР ПЕТЪР I

# Царят обновител на българската държава

вни на русите и разпространение на богомилската ерес. Той няма нито една бласкав победна бойното поле, но остава исторически като младшият дипломат, успял да постигне 30-годишен „дълбок мир“ на средновековна България с Византия. Цар Петър допринася за укрепване на православия в България – смятан е за едина от най-значимите фигури в духовния живот на цялото българско средновековие. Благодарие на него през 927 г. България



Знаменитата среща между св. Йоан Римски и св. цар Петър. Стенопис, XIX в., църковна „Св. Петър и Павел“, митоп Оряховица

# Възкръстването на българите



Св. цар Борис. Книжорско изображение от Микенския дворец, Митоп Оряховица

**От отговора на папа Николай I** стана ясно, че той не одобрява крайнопротозънолюбивото потупване на бунта, но пояснява, че „...вие сте съгършени от ревност към християнската вяра... вие добивате за това опрошение и милост по благоволеносте на Христа, шом поседва от ваша страна покаяние“.

Кой тогава стана в освоената на тървенията, ос

злочестините на България са резултат от разорителното на възталаните идолопоклонници? Може ли самата да досвети? Годиши по-късно, когато престолонаследникът Владимир се опитва да възстанови единството, свети цар Борис излиза от манастира, организира детронирането му и разоржда да бъде осъден (отново съгършено византийският православие). Новаият владетел Симеон е предарен твърдо, че подобна участ очаква и него, ако откъснати от християнството. Това не е фанатизираната реакция на монаха, който има отношение към властта. Тук се чуваха все още тървенията рика на държавия, верна на своята позиция. Нещо в тази постъпка напомня за старовестния Авраам, готов в името на Бога да принесе в жертва синя си Исаак. Но има Сам Бог Отец. Бог не изпраща на кръстна смърт Свои Единородни Сми заради съгършеното на отпадналото човечество? Дори и не запълно идентични, в посочените събития има нещо общо. Българският владетел понася тежкия кръст на

башниството, ведно с отговорността пред Бога и пред своя народ. Тразимът на тази ситуация все още не е осъзнат изцяло. Житието на светците говорят, че никде покръстването не е минало без стресовни, но обикновено жертвите в стълкновение са християните.

Юлиан Отстъпник се опитва да замержне делото на св. Константин Велики и да възстанови единството в империята. Мъчениците за вярата, поминали се през краткото му царуване, не са само-малко от тези по времето на Диоклециан. Свети Григорий, просветителят на Армения, прекарва 14 години в яма по заповед на царя. Руският княз Свещенолюбив, наследник на св. цар Владимир, покръстветелна на Русия, пребегрива кръвното родство и вярата в уйна братулата си – съветските мъченици Вирати и Габел, изключително добри и до днес. Моравския княгиня си Людмила Чешка е убита от синя си, който също жана

възстановяване на религиите на предците.

Св. цар Борис успява по чуден Божий промысел да откъснати най-високото дело на живота си – покръстването на българския народ и християнизацията на България. Като на войни, сръжвал сам за вярата, Бог му дава победна над враговете, така както я дава и на св. Константин Велики, чието войско жана победил полаганията закръпка на светицар крест. Вованосте е беззаконно и бевосвак беззаконно, но Бог го допусна, поради трудното нарастване на империята, но само защото империята на своята премърдост устроява нещата така, че и кръвопротията, и изисбисимите стълкновение, съпътствания войните, да служат за спасение на едина, а на други – за вечна погибел.

Съвременниците изследователи все още са в дълг пред обществното мнение относно трагичните, но и изпълнени с много умиление, събития около покръстването. Но силата

на инерцията не е преодолена изцяло умниделното позоваване на делото на св. цар Борис, в сравнение с управленето на талантливите пълководци Крум Странни и Симеон Велики. А тежкочувството и террирентираме на фактите от този период на нашата история не е нищо друго освен още един опит за дискредитиране на хри-

стианството, така както се прави с измоченото представяне на богомилството на св. цар Борис, в сравнение с управленето на талантливите пълководци Крум Странни и Симеон Велики. А тежкочувството и террирентираме на фактите от този период на нашата история не е нищо друго освен още един опит за дискредитиране на хри-

Димитър ХАДЖИДИОРОВ

**АБОНАМЕНТ 2012**

**ТАЛОН ЗА АБОНАМЕНТ**  
за „Църковен вестник“

Посочете периода от време, през който искате да сте абонирани

Име: \_\_\_\_\_

Прозиме: \_\_\_\_\_

Фамилия: \_\_\_\_\_

гр./с. \_\_\_\_\_ п. код \_\_\_\_\_

общ. \_\_\_\_\_

обл. \_\_\_\_\_

к.к./ул. \_\_\_\_\_

№. ел. \_\_\_\_\_

жк./ул. \_\_\_\_\_

ИЗПРАЩАЙТЕ НА АДРЕСА НА ИЗДАТЕЛСТВОТО ПОМЕНАНИЯ ТАЛОН ЗА АБОНАМЕНТ С ПРИЛОЖЕН ДОКУМЕНТ ЗА ПЛАЩАНЕ АБОНАМЕНТ (банков бордуро или пощенски запис):

МОЛЯ, ИЗПРАЩАЙТЕ ТОЧНИЙ АДРЕС, КОЙТО ЖЕЛАЕТЕ ДА ПОЛУЧАВЕ „ЦЪРКОВЕН ВЕСТИК“

АКО ИЗПРАЩАТЕ ПАРИТЕ ЗА АБОНАМЕНТ ПО БАНКОВ ПЪТ, ОТБЕЛЯВАЙТЕ В ДОКУМЕНТА ЦЕЛТА НА ПЛАЩАНЕТО.

## Пловдивска епархия посрещна частца от светите мощи на Витлеемските младежи мъченици, избити от цар Ирод

На 8 януари в митрополитския храм „Св. Мартина“, гр. Пловдив, с благословеното на Касандрийския митрополит Николай бже досега частица от светите мощи на Витлеемските младежи мъченици, избити от цар Ирод. Светината бе приружвана от иеромонах Григорий и иеродонк Тимотея от манастира „Преп. Йоан Руски“ на Касандрийския спарх на Гръцката православна църква.

Негово Вишопскопроещенство Пловдивският митрополит Николай, околийското духовенство и множество миряни посрещнаха светите мощи. Те бяха поставени в приружвана на храма, колкото спарникът митрополит отслужи молебен за благоушението и благоушението на българските деца. Празничната архиерейска вечеря започна непосредствено след молебена. Делата от формация „Ангелски звъзди“ участва във вечерята с различни химни във възглавната на Божията Майка. В храма молебно присъстваха и деца от Дом „Олга Соболева“, водени от сестра Анастасия – игуменика на Кукулския манастир.

На следващия ден митрополит Николай възлага светата божествена Литургия в съслужение с архимандрит Арсений, иеромонах Григорий и иеродонк Тимотея от манастира „Преп. Йоан Руски“, иноком Добромир Костов и свещеници от града. Поевечерията изплати митрополитският хор „Свети апостол Ерм“. Множество християни се стичаха да се поклонят пред светите мощи с трепет и благоговение.

На 9 януари вечерта **Ассеновар** посрещна светите мощи на Витлеемските младежи на централния площад пред Общината. Епархийският митрополит бе посрещнат от кмета на града Ева Карианов, който присъства на молебена и с шесто съдействието се осъществи посещението на светината в Ассеновар. С литургическото духовенство задолго се архиерейска си се отпрати към храм „Св. Николай Чудотворец“, където беха оставени светите мощи за поклонение и



отслужена празнична вечерня. На следващия ден спарникът митрополит Николай възлага и свята божествена Литургия в съслужение с иноком Йордан Георгиев, архиерейски наместник на Ассеноварска духова околия, и отиде от града. По време на архиерейското богослужение потокут от народ не спираше, всеки искеше да се поклонят на светите мощи за благоушението и душевната утеха в житейските трудности.

В Пазарджик с тържествен камбиан звън на камбаните на катедралния храм „Успение Богородично“ бяха порешнати светите мощи на Витлеемските младежи, донесени от митрополит Николай и спарководещите го отиде манастира „Преп. Йоан Руски“ ПП. Владика бже покешенат от кмета на града Тодор Попов и спарководещите го отиде манастира „Преп. Йоан Руски“ в Пловдив. Пред светите мощи спар-

хотският архиерей отслужва молебен пред светите мощи. На следващия ден свята божествена Литургия в съслужение с протойерей Атанас Манолов, архиерейски наместник на Панагюрска духова околия и свещеници от околията. На тържественото архиерейско богослужение присъства и кметът на община Панагюрище Никола Георгиев.

По време на богослужението присъстваха и деца от училищата в града, водени от своите преподаватели и класни ръководители, за да се поклонят пред светите мощи и да се благоушеният от владиката си. Велики деля заедно с спарниката митрополит казаха Господната молитва „Отче наш“, а инок от тях пристъпиха и към свята Чаша, за да се причастят със светите Христос и Тайин. В края на богослужението митрополит Николай поздравя множеството богомошници с душевната празник и благоушението делята.

Светите младежи мъченици благоушението и Сръбската долина, където се разположило и кинитят **Свет Свонт** – в полите на Стара планина, край-сериерата кажа на Пловдивския спарх. В кинитята се добелени частца на 13 януари цялото население на града и околиците се бе стескло да покешат частцата от светите мощи на Витлеемските свети мъченици в храма, посветен на светите първоушвените апостоли Петър и Павел, Христос и свята Чаша за множеството народ, който беше дошъл да се поклонят пред светите мощи и да ползват архиерейският благослов от спарникския архиерей.

Негово Вишопскопроещенство Пловдивският митрополит Николай възлага и свята божествена вечерня, а в събътния ден – и свята литургия. В съслужение с митрополита бяха архиерейският Арсений, иеромонах Григорий от Касандрийския спарх на Гръцката православна църква, иноком Добромир Костов, протойерей Атанас Манолов, архиерейски наместник на Карловска духова околия, иноком Йордан Георгиев, архиерейски наместник на Ассеноварска духова околия, иноком

Лука Марински, архиерейски наместник на Пазарджикска духова околия, протойерей Любомир Трайков, архиерейски наместник на Пещерска духова околия, протойерей Атанас Манолов, архиерейски наместник на Панагюрска духова околия, свещеници от околията, иеродонк Тимотея от манастира на преп. Йоан Руски от Касандрийския спарх на Гръцката църква и протодиякон Илиан Александров. На тържественото архиерейско богослужение присъстваха кметът на града Веселин Илиев, сестринството на делявския Калояфски манастир „Възнесение Богородично“ и множество православни, които заедно изговораха „Символа на вярата“ и казаха Господната молитва „Отче наш“. След възлагането на свята Чаша, протойерей Божий пристъпиха много деля да се причастят със светите Христос Тайин. В края на богослужението митрополит Николай обрече с архиерейско слово към богомошниците, кажа каза: „В тържудно време идват пред светите Витлеемски младежи. Но идват навресе, за да ни покажат колко е вярно казаното от Господ

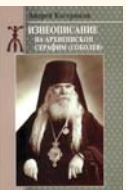
Иисус Христос на свети апостол Павел: „Стига ти Момта благодат, защото салата Ми в немощ се проявява“. Немощи са били те пред оръжието на убийците, но сили чрез невинно пролятата си кръв. Велика жестокоет е това, което е било сторено с Витлеемските деля. И ние, мстейти този евангелски разказ, сме потресени. Не ни прави въшвателне кам кръпата на стотини младежи и деля продължава да се проишва свободою. Колко деля загиват в несомкчателте войни, водени в различни точки на света! Колко деля умират от сирваждо наркотици и алкохол! Колко деля стават невинни жетрин на безразсъдни шофьори! Колко деля биват убивани пред още да се родят! И това, поседна на протояерейския спарх Ужасяващо е сравненето между майките на Витлеемските младежи и деляните абортирани майки, кажа още митрополитът.

Архерейт благоушението християните и им пожела благодатна закрила на светите Витлеемски младежи. Но идват навресе, за да ни покажат колко е вярно казаното от Господ

*Пловдивска митрополит*

## НОВИ КНИГИ „Жизнеописание на архиепископ Серафим (Соболев)“

Излезе от печат книгата „Жизнеописание на архиепископ Серафим (Соболев)“, посветена на присъщото му 130-годишнин от рождението му отбелязана през настоящата година.



В кинитята излязоха делябично на живота и личността на архиепископ Серафим, с иноком Андрей Костриков. Поевечерията посветена живота на архиерей от неговото раждане до старината му, неговото служение, неговото учение, както и почитата, доловено от много православни бже общини архиерей, покешението при неговия зроби и чудесата станаха по неговото вошеитно заштителство.

Киницата изляза в два варианта – на руски и на български език. Тя е дело на Подворителна на Московската патриаршия в София в сътрудничество със Синодално издателство на БПЦ.

Киницата се разпространява от Подворителна на Московската патриаршия в София, бул. „Цар Освободител“, № 3, тел. +359 2/980 07 33.

## ЗАПОЧНА АБОНИРАНЕТО ЗА 2012 г.

### „Църковен вестник“

1 година.....	30,00 лв.
6 месеца.....	15,00 лв.
3 месеца.....	7,50 лв.
ед. цена.....	0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА  
СВ. СИНОД, София – 1000  
ул. „Оборище“ № 4  
тел. 980 30 16, центр. 987 98 11/245  
МОЛ: Танка Тончева Христова  
Отговорен редактор на брой:  
Александра Карамизалева

Материалите се приемат в електронен вариант.

Банкова сметка на Синодално издателство на БПЦ  
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алабун“ № 58  
IBAN BG97UNCN9660101847018, BIC код: UNCRB633

Сметне да се извършат с пощенски платеж или по банковата сметка, в които да се извършат точният адрес и пощенският код на получателя!

„Църковен вестник“ съдържа свещените текстове и изображения и не бива да се използва за бжеитно худелство.